

Η Τελική Αγόρευση της Zoe Rogers στην Δίκη των 6 του Filton (Filton 6 Trial)

Πηγή : realmedia.press

Μετάφραση Παναγιώτης Λυκόγιαννης

**Με αφορμή την σημερινή απόφαση του δικαστηρίου στην δίκη των 6 του Filton δημοσιεύουμε την Τελική Αγόρευση της Zoe Rogers στις 29/4*

Καθώς πιθανόν έχετε ήδη παρατηρήσει, αποφάσισα να εκπροσωπήσω τον εαυτό μου σε αυτή τη δίκη. Όχι επειδή η συνήγορός μου δεν έκανε καλή δουλειά – στην πραγματικότητα έχουμε γίνει πολύ καλές φίλες – και συνεχώς λέω στους άλλους ότι έχω την καλύτερη συνήγορο. Είμαι βαθιά ευγνώμων για όλα όσα έχει κάνει για μένα, σε αυτή τη δίκη και στην προηγούμενη. Αλλά αυτή τη φορά ήθελα να μπορώ να σας μιλήσω η ίδια.

Κατά τη διάρκεια αυτής της δίκης ακούσατε κάποια πολύ σημαντικά στοιχεία. Ακούσατε ότι υπάρχουν εργοστάσια σε βρετανικό έδαφος που κατασκευάζουν όπλα για να σταλούν στο Ισραήλ. Ακούσατε ότι τα drones που κατασκευάζονται περιλαμβάνουν τα Thor VTOL Quadcopters, τα οποία χρησιμοποιούνται για τη ρίψη χειροβομβίδων, drones που διαφημίζονται ως «δοκιμασμένα στη μάχη» πάνω σε Παλαιστίνιους. Ακούσατε ότι τα drones χρησιμοποιούν τεχνητή νοημοσύνη για να στοχοποιούν παιδιά, και ότι τα drones επιτήρησης Magni X λειτουργούν σε συνδυασμό με «δολοφονικά drones», και ότι η Έρευνα & Ανάπτυξη που πραγματοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι ζωτικής σημασίας για τον ισραηλινό στρατό. Ακούσατε επίσης ότι η εγκατάσταση στο Filton εγκαινιάστηκε από τον Ισραηλινό Πρέσβη, ότι διαθέτει άδειες εξαγωγής προς το Ισραήλ, και ότι η ίδια η Elbit αποτελεί τη «ραχοκοκαλιά» του ισραηλινού στρατού.

Ακούσατε πώς δοκιμάσαμε κάθε δημοκρατικό μέσο που είχαμε στη διάθεσή μας, συμπεριλαμβανομένων διαδηλώσεων, εράνων, κατασκηνώσεων διαμαρτυρίας, αιτημάτων, επιστολών προς βουλευτές, αυτοκόλλητων που παρέπεμπαν σε πληροφορίες της Διεθνούς αμνηστίας σχετικά με το απαρτχάιντ, αγρυπνιών, πικετοφοριών έξω από εργοστάσια όπλων – και ο κατάλογος συνεχίζεται. Και πώς τίποτα από αυτά δεν λειτούργησε. Ακούσατε πώς η άμεση δράση είναι αποτελεσματική, πώς συνέβαλε στο τέλος του απαρτχάιντ κατά το κίνημα πολιτικών δικαιωμάτων στην Αμερική, και πώς χρησιμοποιείται σήμερα στο Ηνωμένο Βασίλειο για να κλείσουν εργοστάσια όπλων, τέσσερα από τα οποία έχουν κλείσει οριστικά.

Ακούσατε ότι αφού καταστρέψαμε αυτά τα drones, συλληφθήκαμε για τρομοκρατία – κρατηθήκαμε χωρίς επικοινωνία – και περάσαμε 18 μήνες στη φυλακή χωρίς δίκη. Ακούσατε ότι πρόκειται για επανάληψη της δίκης.

Αφού ακούσατε και τους έξι μας να καταθέτουμε, ίσως σας φάνηκε περίεργο ότι όσα συμβαίνουν στην Παλαιστίνη δεν αναφέρθηκαν καθόλου. Ίσως παρατηρήσατε ότι ορισμένες λέξεις έχουν «απαγορευτεί», ότι μέχρι τις αγορεύσεις μας η λέξη γενοκτονία δεν ειπώθηκε ούτε μία φορά. Υπήρξαν διακοπές από την κατηγορούσα αρχή, γρήγορες αλλαγές θέματος από τους συνηγόρους μας – είναι σαν να έχουν απαγορευτεί ολόκληρα θέματα συζήτησης. Η κατηγορούσα αρχή γνωρίζει πολύ καλά ότι έχουμε δίκιο, ότι αυτό το εργοστάσιο προμηθεύει όπλα στο Ισραήλ για χρήση στη Γάζα. Γι' αυτό επιλέγει να το καταπνίξει αντί να το αντικρούσει. Έχει αποφασίσει ότι η νομιμότητα των ενεργειών του Ισραήλ είναι άσχετη με αυτή τη δίκη. Επειδή γνωρίζει ότι δεν θα μπορούσατε, με καθαρή συνείδηση, να μας κρίνετε ενόχους αν σας επιτρεπόταν να ακούσετε όλη την αλήθεια.

Για να μας κρίνετε ενόχους για πρόκληση φθοράς ξένης περιουσίας, πρέπει να είστε βέβαιοι. Ίσως αναγνωρίζετε τον όρο «πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας» – είναι το ίδιο πράγμα. Και θα χρησιμοποιήσω μια αναλογία για να το εξηγήσω. Γιατί, σε αντίθεση με τους άλλους εδώ, δεν έχω νομικό πτυχίο.

Ας φανταστούμε ότι εσείς και κάποιος που αγαπάτε έχετε πάει διακοπές μαζί. Και μια μέρα αποφασίζετε να κάνετε άλμα με αλεξίπτωτο. Θα θέλατε να είστε βέβαιοι ότι αυτό το αλεξίπτωτο θα σας συγκρατήσει. Δεν θα αγοράζατε απλώς ένα φτηνό από το Amazon, ούτε θα δανειζόσασταν ένα από έναν φίλο που σαπίζει σε μια αποθήκη εδώ και καιρό. Θα θέλατε να ξέρετε τα πάντα γι' αυτό το αλεξίπτωτο: την ιστορία του, ποιος το έφτιαξε, πώς έχει χρησιμοποιηθεί, ίσως ακόμη και τα «κίνητρά» του. Γιατί θα θέλατε να ξέρετε ότι, καθώς πέφτετε προς το έδαφος, όταν ενεργοποιήσετε τον μηχανισμό, το αλεξίπτωτο θα ανοίξει και θα σας σώσει – γιατί αν δεν είστε βέβαιοι, τότε αυτό είναι ένα λάθος με μόνιμες συνέπειες. Και αυτή η απόφαση δεν διαφέρει. Είναι εξίσου οριστική, με συνέπειες που αλλάζουν τη ζωή, και το σημαντικότερο, δεν μπορείτε να την πάρετε πίσω.

Η κατηγορούσα αρχή πρέπει να σας κάνει να είστε βέβαιοι, για να μπορέσετε να καταδικάσετε. Αλλά πώς μπορείτε να είστε βέβαιοι όταν ξέρετε ότι δεν έχετε ακούσει όλη την αλήθεια;

Είμαι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, με φίλους, οικογένεια, μια θέση στο πανεπιστήμιο, μια γάτα που αγαπώ – γενικά έχω πολλά να χάσω αν πάω φυλακή. Όμως ξέρετε ότι όλοι μας είχαμε σκοπό να συλληφθούμε στις 6 Αυγούστου. Είχαμε σκοπό να πάμε σε δίκη. Και δεν θα μιλήσω για τους άλλους, αλλά ο λόγος που εγώ ήμουν πρόθυμη και αρκετά σίγουρη να το επιτρέψω αυτό, ήταν γιατί ήξερα ότι τώρα, 20 μήνες μετά, θα στεκόμουν μπροστά σε 12 απλούς ανθρώπους σαν εσάς. Όχι πολιτικούς, όχι νομικούς ειδικούς, όχι δικηγόρους και δικαστές με περούκες από τρίχες αλόγου 400 ετών, αλλά μια ομάδα ίσων μου. Είστε το καλύτερο αντίβαρο στην εξουσία και την τυραννία μέσα στο νομικό σύστημα όπως υπάρχει σήμερα. Είναι προνόμιο να κρίνεσαι από εσάς. Και δεν το λέω για να σας κολακέψω, αλλά γιατί, όπως ήδη ακούσατε, το δικαίωμα στη δίκη με ενόρκους απειλείται, με ένα νομοσχέδιο να περνά αυτή τη στιγμή από τη Βουλή των Κοινοτήτων. Οι ένορκοι όπως τους γνωρίζουμε ίσως να μην υπάρχουν για πολύ ακόμη, ακριβώς επειδή δεν μπορούν να επηρεαστούν από τα χρήματα των ισχυρών. (Και επίσης επειδή συχνά αρνούνται να

καταδικάσουν σε τέτοιες υποθέσεις.) Και αυτό σας δίνει μια πολύ ισχυρή θέση.

Κανείς δεν μπορεί να σας πει να καταδικάσετε σε αυτή την υπόθεση, ούτε καν ο δικαστής. Στην πραγματικότητα, ο δικαστής ρητά δεν επιτρέπεται να σας πει να καταδικάσετε! Εσείς, και μόνο εσείς, μπορείτε να αποφασίσετε την ετυμηγορία σας. Και όχι μόνο μπορείτε να μας αθώσετε, αλλά έχετε το ΔΙΚΑΙΩΜΑ να το κάνετε. Κανείς δεν μπορεί να σας τιμωρήσει για την απόφασή σας. Κανείς δεν μπορεί καν να σας ρωτήσει γιατί.

Θέλω όμως να ξέρετε ότι, ό,τι κι αν αποφασίσετε, δεν θα σας κρατήσω κακία. Πώς θα μπορούσα, όταν σας έχουν κρατήσει στο σκοτάδι; Αλλά μπορείτε να είστε βέβαιοι για ένα πράγμα. Είμαι περήφανη, τόσο περήφανη που συμμετείχα σε αυτό. Είμαι περήφανη που ξεπέρασα τον φόβο μου και ανέλαβα δράση, γιατί φυσικά και φοβόμουν – δεν εισβάλλεις σε ένα ισραηλινό εργοστάσιο όπλων για διασκέδαση! Και μπορώ να πω με απόλυτη βεβαιότητα ότι αυτό είναι το καλύτερο πράγμα που έχω κάνει ποτέ, γιατί υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ότι, λόγω των πράξεών μας εκείνο το βράδυ, σώθηκαν αθώες ζωές.

Και έτσι δεν θα ντραπώ ποτέ που βρέθηκα σε δίκη, που πέρασα 18 μήνες στη φυλακή, που ίσως αντιμετώπισω πολλούς ακόμη.

Ξέρετε ότι έχουμε αντιμετωπιστεί ως τρομοκράτες σε όλη αυτή τη διαδικασία. Μια εργαζόμενη σε δομή για θύματα ενδοοικογενειακής βίας, δύο νηπιαγωγοί, ένας απόφοιτος της Οξφόρδης, ένας καλλιτέχνης και εγώ. Ακούγεται δυστοπικό, αλλά είναι αλήθεια, όπως και η απαγόρευση της Palestine Action.

Αλλά αυτή τη φορά εσείς είστε αυτοί που αποφασίζουν. Σε αντίθεση με αυτό που θέλουν η κατηγορούσα αρχή και η κυβέρνηση, δεν είστε μια τυπική «σφραγίδα».

Μην πέσετε στην παγίδα τους.

Κηρύξτε και τους έξι μας αθώους για πρόκληση φθοράς ξένης περιουσίας.

Υ.Γ. 1 Στον σύνδεσμο που υπάρχει στην αρχή του άρθρου μπορείτε να βρείτε τις αγορεύσεις όλων των κατηγορούμενων στην Δίκη των 6 του Filton

*Η Σάρλοτ Χεντ, ο Σάμιουελ Κόρνερ, η Λεόνα Καμίο και η Φατέμα Ζαϊνάμπ Ρατζουάνι κρίθηκαν ΕΝΟΧΟΙ.

Η Ζόι Ρότζερς και ο Τζόρνταν Ντέβλιν κρίθηκαν ΑΘΩΟΙ.

Για την κατηγορία της ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ ΜΕ ΠΡΟΘΕΣΗ, σύμφωνα με το άρθρο 18 του Νόμου περί Αδικημάτων κατά του Προσώπου του 1861, σε βάρος του Σάμιουελ Κόρνερ, κρίθηκε ΑΘΩΟΣ για αυτήν την κατηγορία, αλλά ΕΝΟΧΟΣ για την ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΟΒΑΡΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ.

Πώς ο υπερμιλιταρισμός διαπερνά την καθημερινή ζωή στο Ισραήλ

Του Nissi Peli (Συγγραφέας και ακτιβιστής στο New Profile – Το Κίνημα για την Αποστρατιωτικοποίηση της Ισραηλινής Κοινωνίας)

Μετάφραση Παναγιώτης Λυκογιάννης

Πηγή +972Magazine

Από το ιερό στο κοινότοπο, η μιλιταριστική εικονογραφία διαχέεται στην Ισραηλινή δημόσια σφαίρα διαμορφώνοντας το

φαντασιακό, τις επιθυμίες και την συλλογική μας ταυτότητα.

Κάποια στιγμή στο γυμνάσιο, μια παράξενη φαντασίωση σχηματίστηκε στο μυαλό μου: ευχόμουν να πεθάνω έναν ηρωικό θάνατο ως μάχιμος στρατιώτης στον ισραηλινό στρατό, να κρεμαστεί η φωτογραφία μου στους διαδρόμους του σχολείου ως ο πρώτος πεσών στρατιώτης του και να με πενθούν κάθε χρόνο την Ημέρα Μνήμης.

Μέχρι να τελειώσω το λύκειο, η πολιτική μου συνείδηση είχε αρχίσει να διαμορφώνεται. Παρ' όλα αυτά, κρατούσα ακόμα την φιλελεύθερη σιωνιστική πεποίθηση ότι θα μπορούσα να είμαι ένας καλός, ηθικός στρατιώτης και να αλλάξω το σύστημα εκ των έσω. Όταν κατατάχθηκα στο σώμα των τεθωρακισμένων, συνειδητοποίησα γρήγορα το αδύνατο αυτής της θέσης και, μετά από μερικούς μήνες, πήρα ιατρική απαλλαγή.

Ωστόσο, για μερικά χρόνια μετά την αποχώρησή μου από τον στρατό, είχα επαναλαμβανόμενους εφιάλτες ότι με καλούσαν ξανά να καταταγώ. Σε ένα ιδιαίτερα ζωντανό όνειρο, όταν ήμουν 20 ετών και ζούσα στο Βερολίνο, κοίταξα έξω από το παράθυρό μου και είδα ολόκληρη την τάξη του δημοτικού μου, μαζί με τη δασκάλα, να στέκονται από κάτω. Φώναζαν ότι η απαλλαγή μου είχε ακυρωθεί και ότι έπρεπε να επιστρέψω αμέσως μαζί τους για να επανενταχθώ στον στρατό, επειδή είχε ξεσπάσει πόλεμος.

Η σύγχρονη ισραηλινή κοινωνία χαρακτηρίζεται από υπερ-μιλιταρισμό. Αυτή η μορφή μιλιταρισμού δεν είναι απλώς μια πολιτική φιλοσοφία: είναι μια κατάσταση ύπαρξης που δομεί θεμελιωδώς το άτομο, διαμορφώνοντας τη φαντασία, τις σκέψεις, τις επιθυμίες, τις σχέσεις και την αίσθηση του συλλογικού μας ως Ισραηλινοί. Σχεδόν τα πάντα γίνονται αντιληπτά και κατανοητά με στρατιωτικούς όρους, αξίες και εικόνες, ενώ μια μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης και πολέμου καθίσταται η φυσική τάξη των πραγμάτων.

Αυτή η ιδεολογία διαπερνά ολόκληρο το ισραηλινό φάσμα, από τον πνευματικό και θεολογικό μιλιταρισμό των νεαρών στα φυλάκια

στους λόφους και των θρησκευτικών εποίκων, έως τον κοσμικό, φιλελεύθερο μιλιταρισμό που κυριαρχεί στην ισραηλινή αστική τάξη. Σε σχεδόν κάθε στάδιο της ζωής, οι Ισραηλινοί βλέπουν τον εαυτό τους και τους γύρω τους μέσα από ένα στρατιωτικό πρίσμα: ως μελλοντικούς στρατιώτες (ως νέοι πριν από τη θητεία και αργότερα ως πιθανοί έφεδροι), ως εν ενεργεία στρατιώτες ή ως πρώην στρατιώτες.

και εικονογράφηση ενός μωρού που χαιρετά στρατιωτικά φορώντας μπερέ, θεί στο Lis)». Το βραβείο αυτό, είναι μία από τις υψηλότερου κύρους από τη μη κερδοσκοπική οργάνωση «Ένας Πραγματικός Ισραηλινός Δεν δείχνει το χέρι ενός ηλικιωμένου ατόμου με τατουάζ από το Άουσβιτς,

Ακόμη και όσοι δεν κατατάσσονται ή απαλλάσσονται αργότερα από την εφεδρεία, κρίνονται με βάση τον στρατό και αντιμετωπίζονται ως παρίες από την πλειονότητα της ισραηλινής κοινωνίας. Οι αντιρρησίες συνείδησης δεν αντιμετωπίζουν μόνο ποινές φυλάκισης, αλλά και συστηματική εχθρότητα και υποκίνηση βίας ενάντια τους, ενώ πολιτικοί από όλο το πολιτικό φάσμα απειλούν κατά καιρούς να στερήσουν τα πολιτικά δικαιώματα από όσους αρνούνται να «μοιραστούν το βάρος».

Πολλά έχουν ήδη ειπωθεί για την κοινωνιολογία του μιλιταρισμού στο Ισραήλ: πώς ανώτατοι στρατιωτικοί αξιωματούχοι συχνά μεταπηδούν στην πολιτική για μία επιτυχημένη καριέρα, πώς οι δημοσιογράφοι εκπαιδεύονται σε στρατιωτικές μονάδες μέσω ενημέρωσης· πώς καφετέριες, μπαρ και τρένα είναι γεμάτα με ένοπλους στρατιώτες και πολίτες, και πώς το εκπαιδευτικό σύστημα συμμετέχει στη στρατιωτική κατήχηση και στις προσπάθειες στρατολόγησης. Αυτό που συχνά περνά απαρατήρητο, ωστόσο, είναι ο τρόπος με τον οποίο ο μιλιταρισμός διαπερνά την καθημερινή ζωή στο Ισραήλ στις πιο τετριμμένες του μορφές – μιας φαινομενολογικά στρατιωτικοποιημένης καθημερινότητας.

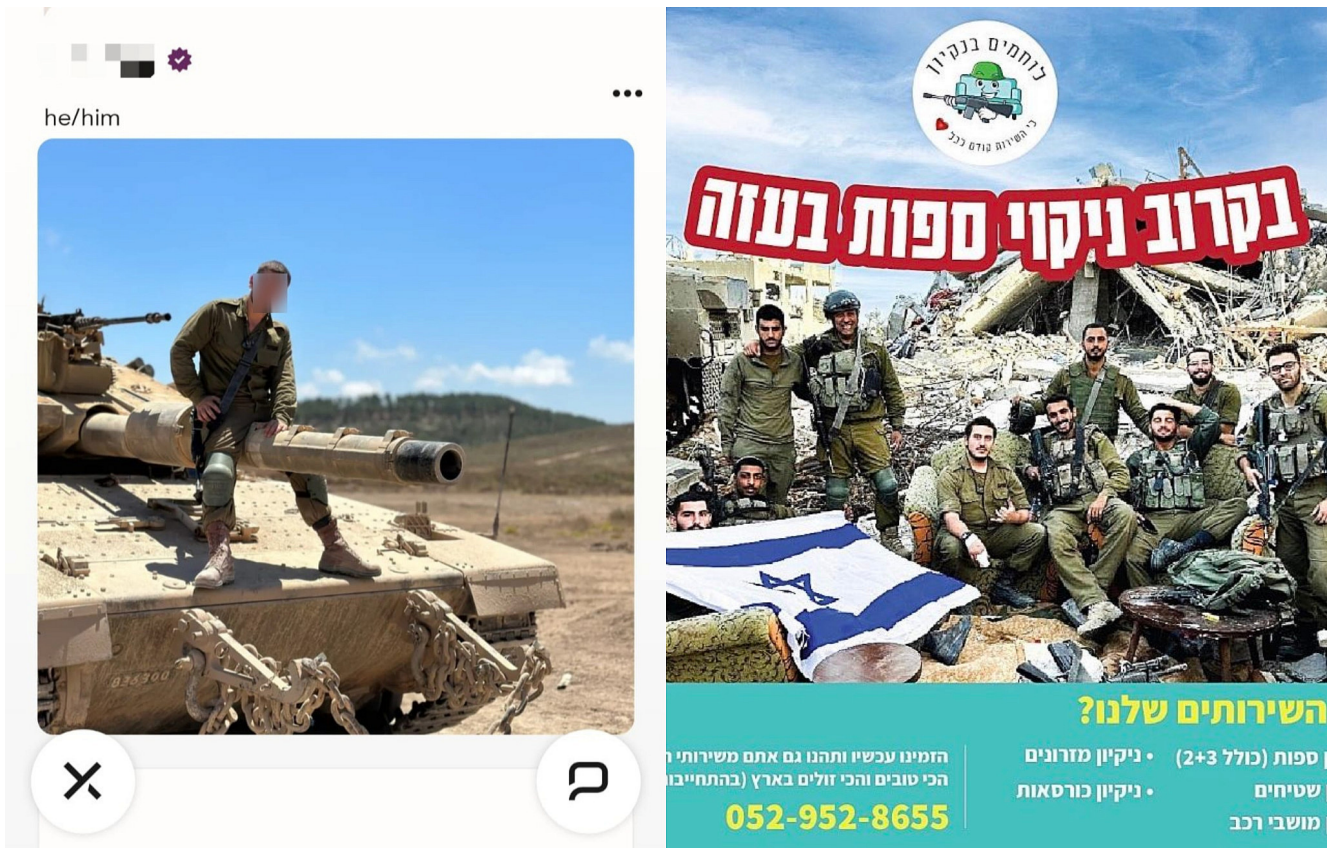

Αριστερά: Πινακίδα δρόμου σε ισραηλινό αυτοκινητόδρομο που γράφει: «Αυτοκινητόδρομος 16: η κυκλοφορία ρέει ομαλά. Μαζί θα νικήσουμε!», 25 Νοεμβρίου 2024 Δεξιά: Σημαίες που απεικονίζουν τα διακριτικά μονάδων του ισραηλινού στρατού, τοποθετημένες από τον δήμο του Ramat Gan, 12 Νοεμβρίου 2024

Μέρος αυτού του φαινομένου είναι η εμπορευματοποίηση του μιλιταρισμού σε μια καπιταλιστική κοινωνία. Μερικές φορές προωθείται άμεσα: για παράδειγμα, μέσω μαθημάτων που προετοιμάζουν τους νέους για τη διαδικασία επιλογής σε στρατιωτικούς ρόλους στον τομέα του κυβερνοχώρου ή των πληροφοριών, ή μέσω προπονήσεων «combat fitness» για επίλεκτες μονάδες. Μια πρόσφατη αφίσα στρατολόγησης που απευθύνεται σε εφήβους που πηγαίνουν στην παραλία γράφει: «Αν με ρωτήσουν, είμαι στη θάλασσα με φίλους. Νομίζεις ότι έχεις τον παράγοντα SEA; Έλα να το αποδείξεις σε ένα από τα Gibushim του Ναυτικού» – πολυήμερα σεμινάρια σωματικής και ψυχικής δοκιμασίας για επίλεκτες στρατιωτικές μονάδες.

Αλλά πολύ συχνά, ο μιλιταρισμός λειτουργεί κ ως πλατφόρμα για την πώληση άλλων προϊόντων. Αμέτρητες διαφημίσεις δεν παρουσιάζουν απλώς στρατιώτες να χρησιμοποιούν τα προϊόντα,

αλλά αντλούν από το συναισθηματικό φορτίο που έχει ο μιλιταρισμός στην ισραηλινή κοινωνία: τον «ηρωισμό» και τον «πατριωτισμό» των στρατιωτών που πολεμούν, τη συναισθηματικότητα της επιστροφής τους στο σπίτι για το Σαββατοκύριακο, ακόμα και το πόσο σεξουαλικά ελκυστικοί είναι.

Αριστερά: Φωτογραφία προφίλ ενός Ισραηλινού στρατιώτη σε εφαρμογή γνωριμιών. Δεξιά: Διαφήμιση της εταιρείας καθαρισμού «Cleaning Fighters», που παρουσιάζει Ισραηλινούς στρατιώτες να κάθονται σε ένα κατεστραμμένο αστικό τοπίο, πιθανότατα στη Γάζα, με τον τίτλο: «Σύντομα, καθαρισμός καναπέδων στη Γάζα».

Σκεφτείτε, για παράδειγμα, μια πρόσφατη διαφήμιση από μια ισραηλινή εταιρεία λιπαντικών: με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, δημοσίευσε μια σειρά εικόνων που απεικονίζουν γυναίκες στρατιώτες (ανάμεσά τους μια πιλότο μαχητικού και μια ένστολη στρατιώτη που φορά το κόκκινο μαντήλι της Rosie the Riveter), καθεμία να κρατά ένα μπουκάλι λιπαντικού, συνοδευόμενες από τη λεζάντα: «Hey babe, είσαι μια υπερηρώίδα».

Ή σκεφτείτε τα αμέτρητα προφίλ (κυρίως ανδρών) σε εφαρμογές γνωριμιών που περιλαμβάνουν φωτογραφίες με στρατιωτική στολή, μερικές φορές με φόντο κατεστραμμένες περιοχές της Γάζας. Σε ένα τέτοιο προφίλ που συνάντησα πρόσφατα, ένας ελεύθερος σκοπευτής της εφεδρείας απεικονίζεται να σημαδεύει με το όπλο του έξω από το παράθυρο ενός κατεστραμμένου σπιτιού στη Γάζα ή στον Λίβανο.

Διαδικτυακή διαφημιστική καμπάνια για την ισραηλινή εταιρεία λιπαντικών Noom

Αυτό το πρόσφατο Πάσχα, οι καταναλωτές στα ισραηλινά σούπερ μάρκετ μπορούσαν να βρουν «Μάτσες Ηρωισμού» και «Μάτσες των Αναδυόμενων Λεόντων» (αναφορά στην ονομασία που έδωσε το Ισραήλ στον πόλεμο του Ιουνίου με το Ιράν), με συσκευασίες που έφεραν εικόνες στρατιωτών, βομβαρδιστικών B-2 και αεροσκαφών F-15 «καθ' οδόν για να βομβαρδίσουν το Ιράν». Σε ένα καφέ του Τελ Αβίβ, μπορεί κανείς να βρει ένα προφιτερόλ που φέρει το όνομα ενός πεσόντος στρατιώτη – μέρος μιας ευρύτερης πρόσφατης τάσης στο Ισραήλ να δίνονται σε φαγητά και ποτά ονόματα για να «τιμηθούν» οι νεκροί.

Ο υπερμιλιταρισμός αφήνει ελάχιστο χώρο για οτιδήποτε άλλο πέρα από τον διαρκή πόλεμο. Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός

Μπενιαμίν Νετανιάχου το παραδέχθηκε τον Σεπτέμβριο, όταν υποστήριξε ότι το Ισραήλ πρέπει να γίνει μια «υπερ-Σπάρτη», διασφαλίζοντας οικονομική αυτάρκεια και επεκτείνοντας την εγχώρια παραγωγή όπλων για να αντιμετωπίσει την αυξανόμενη «διπλωματική απομόνωση» της χώρας.

Μόνο με την αποδόμηση αυτής της ιδεολογίας – και ιδιαίτερα του μύθου ότι ο σιωνιστικός милитарισμός διασφαλίζει, αντί να απειλεί, την εβραϊκή ασφάλεια – μπορούμε να αρχίσουμε να κινούμαστε προς ένα διαφορετικό, πιο δίκαιο και ευημερούν μέλλον τόσο για τους Εβραίους όσο και για τους Παλαιστινίους.